

سوخت از شوق دلم ای شمع نور افشان کجائی ؟
بر لب آمد جان من ای خوبتر از جان کجائی ؟
مست و مدهوشم ز جام عشق آن لعل شکر خبا
ز آتش غم سوختم ای چشمه حیوان کجائی ؟
وصل را بر من کن ارزانی که مردم از فراق
تا بگیری جان من ای مظهر احسان کجائی ؟
تا فلک دست مرا کوتاه نمود از تاب زلفت
همچو مجنون گشته ام بی تاب و سرگردان کجائی ؟
شد دلم از حسرت آن قامت رعنا بر از خون
ای قدت سرو خرامان وی رخت بستان کجائی ؟
چون لبشکر فشانت تنگ شد قلب حزینم
و زغمت خونین دلم ای غنچه خندان کجائی ؟
نور چشمان منی بی تو نمی بینم جهان را
ای فروغ جان و دل وی خسرو خوبان کجائی ؟
بر سرم آورد طوفان بلا چرخ ستمگر
تا نجاتم بخشی از آسیب این طوفان کجائی ؟
شد دل زار نیستی بسته بر زنجیر زلفت
بهر دل‌های پریش ای زلف تو زندان کجائی ؟